Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 225 Logan ave. Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa remser, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och höre $1.50

Förlovningsannonser, finskan, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för sådannonser bör all tid insändas i förskott.

Torsdagen den 2 Mars 1922.

Till våra läsare och vänner.

DEN finansiella rapport, som vi förra veckan publicerade klargör tydligt vår ställning. Sedan den finansiella ledningen övertogs 1913 av hr P. M. Dahl, har tidningen gått stadigt framåt. Det är väl knappast en på hundra, som kunde ha visat ett så gott resultat som han. I trots av all belackning har han lugnt setat vid rodret och lotsat tidningen fram genom en hel mängd av svårigheter, tills den i närvarande stund kan uppvisa en vinst av något över ett tusen dollars — och det är mer än någon tidning på denna sidan Atlanten kan visa.

Såsom redaktör av denna tidning vilja vi i sanningsenlighetens namn säga, att vi aldrig tidigare arbetat för en så "broadminded" man som han. Hr. P. M. Dahl har både i ord och handling visat sig som en mycket progressiv och frisinnad person.

Som läsarna sett ha vi följt de mest progressiva linjer under de nära två år, som vi haft äran vara redaktör för denna tidning. Det är visserligen sannt att vi då och då ansett oss haft orsak att klandra farmarrörelsen. Men detta ha vi gjort för farmarrörelsens bästa. Vi hava varit och äro fortfarande de bästa vänner av sagda rörelse. Vårt mål och vår strävan är att så långt vi förmå stödja densamma.

En annan sak på vårt program har varit att gynna svenskheten. Det är därför, som vi startat en serie artiklar under rubriken "Vi svenskar". Hittills ha vi mottagit flera brev av erkännande därför, och vi hoppas, att denna avdelning i tidningen kommer att allt framgent bli erkänd.

Vår tidning är ju relativt liten. Men vi söka göra det bästa av den. Men på grund därav är det som vi med rätta vänta hjälp och understöd från våra landsmän i Canada.

I närvarande stund behöva vi mer pängar för att utvidga vårt tryckeri. Det första vi då vilja säga är, att i all vänlighet uppmana våra prenumeranter att insända prenumerationsavgiften. Det är ju bara fattiga två dollars — men många bäckar små göra en stor å. Men på sidan av detta behöva vi "större" pängar. För att få dessa, vilja vi uppmana våra landsmän att köpa aktier i denna tidning. Om våra landsmän vilja hjälpa oss att anskaffa dessa pängar, kunna vi göra de nödvändiga inköpen av maskiner och således utvidga affären.

Vår uppmaning till våra landsmän i Canada är nu den, att tillskriva denna tidnings affärsföreståndare med uppgift om, hur mycket pängar ni vilja nedlägga i företaget. Nu vilja vi först som sist påpeka, att de eventuellt nedlagda pängarna ingalunda äro några nådegåvor, utan de komma att bli en ren affärsplacering, som med tiden kommer att betala sig.

En tidning, som under de senaste sex och sju åren kan uppvisa så goda resultat som denna, behöver ej tigga pängar. Allt vi göra är att framkomma med en ärlig affärsproposition, som ni svenskar både av rent affärsintresse och i svenskhetens namn böra understödja.

Vi tro och vi hoppas att denna vår anmaning att köpa aktier i detta företag ej skall förklinga ohörd.

Alltså svenskar — köpen aktier i er egen tidning och hjälp densamma att utvecklas!

Edra ögon Ett hälsosamt, rensande-uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och gott skola vinna sådt förbrödande. Prägla eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-16.
Murine Eye Remedy Co., Chicago

Vad intresserar folk?

LORD NORTHCLIFFE, Englands store publicist, som kontrollerar mer än etthundra tidningar och tidskrifter, besökte för en tid sedan Förenta Staterna och vilja vi härnedan återge vad han säger om vad som intresserar folk.

Vad är det som intresserar folk?

Dem själva.

Detta är en av de värsta svårigheterna för tidningar. Det finnes så mycket som skulle intressera publiken — men som inte gör det.

Jag försökte att intressera den amerikanska och canadiska publiken i det krig, som var i antågande — och i vilket de tydligen komme att bli inblandade — medelst en serie av tal och uppgifter, vilka jag gav under 1908 inför stora folksamlingar och till tidningar i båda dessa länder. Saken syntes ej intressera dem personligen och därför voro de ej intresserade.

I England hade de, vilka advocerade för rustning, ej häller mer framgång. Tyskland var så nära vår egen kust, att en del folk kände på sig, att det intresserade dem. En del rustningar företogos.

Idag tror folket vid Pacific-kusten, från California till British Columbia, att den japanska frågan rör dem, och de äro intresserade. Amerikanare vid kusten av Atlanten tyckas ej taga vidare notis om saken. Japan är för långt avlägset. Det rör synbarligen ej dem — och de äro därför icke intresserade.

För etthundrafyrtio år sedan sade Dr. Johnson, att en skenande häst var av mera intresse för folket i London än cykloner i Kina, som medförde miljoner människors död. Hästhistorien var "hemnyheter" och det intresserade Londonborna.

På ett modärnt tidningskontor söka de styrande att intressera så många av sina läsare som möjligt, genom att giva olika slag av nyheter och underrättelser, som utrymmet tillåter. Största delen av männen genomläser marknadsunderrättelserna och affärshändelserna först, varefter de kanske se över de närmaste nyheterna och de utländska nyheterna, men de ha alltid i tankarna vad som intresserar dem. En annan typ kanske ser över sportnyheterna eller studera baseball nyheterna; baseball är en del av deras liv — det intresserar dem.

Jag har funnit ut att fruntimmer ej intressera sig för utländska nyheter, om det ej är något av kvinnligt intresse.

Lyckligt nog för tidningar och tidskrifter, är det en hel del folk, som ej intressera sig för något särskilt — de som läsa för att erhålla upplysningar och för att fördriva tiden eller för att finna något att tala om vid middagsbordet.

I nästan alla tidningar finnes nu för tiden en blandning av speciella upplysningar ofta skrivna av de bästa män inom de olika områdena. Den amerikanska publiken kan och får genom dess sammanslagningssystem de bästa litterära arbeten i världen. Syndikater — av låt oss säga femhundra tidningar — vilka tidningar kanske ha tio miljoner kunder — kunna ha råd att betala mer än en ensam tidning, och på så sätt erhålla det bästa möjliga på alla områden. Dessa speciella artiklar intressera en allt större och större läsekrets.

Som jag skriver detta ombord å den stora ångaren "Aquitania" kan jag iakttaga vad som intresserar folk genom att se vad de läsa. Mina reskamrater äro mestadels amerikaner på hemresa från ett längre eller kortare besök i Europa. En del av dem läser en roman kallad "Main Street", emedan det säges porträttera livet i en del av deras eget land — den stora nordvästern. Andra läser en roman kallad "Kimono", en bok om angloxaxiskt och japanskt liv. Japan är ämnet för dagen. Här är en berättelse om en japansk kvinna som gift sig med en vit man — bägge ur de "högre kretsarna". En del diskutera en liten personlig biografi kallad "Edward, Prince of Wales". De hava sett prinsen i England. Deras intresse har väckts genom personlig kontakt.

Det ökade intresset i biografiska och autobiografiska berättelser i publikationer beror på det modärna intresset i publika mäns och kvinnors liv. Men artiklarna äro icke nya. För hundra år sedan skrev en N. P. Willis dylika artiklar och sände hem till Förenta Staterna fotografier av välbekanta engelsmän.

Folket i Amerika har alltid varit särskilt intresserat i humoristiska artiklar och ni ha alltid varit lyckliga nog att äga en eller två framstående humorister. Jag har haft tur nog att lära känna en del av dem — Mark Twain, George Ade, Irvin Cobb samt andra. De äro en absolut amerikansk produkt, som ej har sin like i något annat land, troligen på grund av ert nationella sätt att alltid se den glada sidan av saker och ting.

Vad som intresserar en person det ena året kanske ej alls intresserar honom det nästa. Vi växa alltid över oss själva, våra böcker, våra tidskrifter och våra tidningar.

Om ett magasin ej inneslöt unga personer, som förstå ungdomens intressen, så skulle det snart förtvina och försvinna.

Gammalt folk kan ej sätta tillbaka livsklockan och se saker med samma ögon som ungdomen. Jag är femtiosex år och för mitt liv kan jag ej förstå de ungas intresse i dans, ehuru som det ju också är medelålderns nöje, kan jag förstå deras intresse i golfspel.

Böcker, som intresserade mig för tjugufem år sedan, kan jag inte läsa längre. — Tackeray till exempel. När jag var ung tyckte jag att han var det yppersta i världskännedom. Med undantag av en eller två av hans böcker, ibland dem "The Virginians", synas de mig nu stela och artificiella. Å andra sidan gror mitt intresse för bibeln, Bacon och Shakespear alltmera år från år. Tiden har givit mig personliga erfarenheter, som har lärt mig att förstå dessa mästerverk. Jag jämför mina personliga tankar och problem med vad jag finner i dessa böcker så fulla av vishet.

När vi bli gamla, tycka vi ofta om läsning som försätter oss tillbaka. Våra sinnen vilja uppfriskas av något från vår ungdom.

Men ungdomen återigen tycker mestadels om "framtids" läsning. Framtiden är full av mysterier och romantik för dem. Jules Verne visste detta, då han skrev "A Journey to the Moon" o. "Twenty Thousand Leagues Under the Sea". Pojkar och flickor också tycka om att läsa om äventyr. Så stark är inbillningsförmågan hos barn och ungdom, att de ofta leva upp i de karaktärer, varom de läsa.

Därför är det, som ett tungt ansvar vilar på de som ägna sig åt ungdomslitteratur och biografbilder som kunna ses av ungdom.

Barn äro ofta intresserade uti saker, som må tyckas vara utom dess ålder. Ett barn i åldern för sagor eller fågel- eller djurhistorier, visar ofta ett utvecklat intresse för astronomi, botanik eller kemi.

Den uppväxande unga flickan har sina egna idealer — kärlek, förtjusande kvinnor och en livlig hjälte. Jag antager att kärlekshistorier eller dylikt äro de mest populära böckerna i världen.

Men, efter allt, är det dig själv och dina vänner som du är intresserad i. Du läser en hälsovårdsartikel. Det är för att jämföra dig själv med vad som beskrives. På samma sätt är det att damerna läsa om dräkter och se på bilder av dräkter för att finna ut, om de passa för dem själva eller deras barn.

Kanhända är det huvudsakliga intresset något, som man ej väntat sig — en överraskning — må det nu vara en nyhet, nöjesläsning eller illustrationer.

En bit oväntad nyhet är hundra gånger mera av intresse än någonting, som har fortgått just så som vi själva hade väntat oss.

Vi tidningsmän se det på detta sätt, att en hund biter en man är ingen nyhet — det händer varje dag. Men att en man biter en hund — det skulle bli en nyhet.

När någonting händer för första gången är det en nyhet. När en automobilist för första gången körde över en person, fick han en god plats på första sidan i tidningarna. Idag återigen är han lycklig, om han blir nämnd med ett par rader.

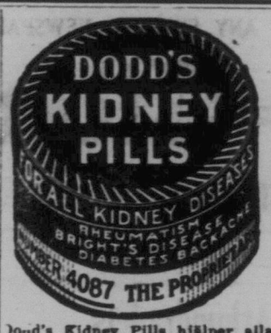

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

I Versailles-konferensens fotspår

Speciellt för Svenska Canada-Tidningen av N. F. Brown.

För Svenska Canada-Tidningen av NILS F:SON BROWN.

V.

Chicago, d. 17 feb. 1922.

Lördagen den 4 februari höll Washingtonkonferensen sin sjätte öppna session. Följande traktater och avtal antogos på detta möte:

En allmän traktat mellan de nio i konferensen deltagande makterna med viktiga bestämmelser gående ut på att befria Kina från främmande agression och att göra den öppna dörren till ett verkligt och permanent faktum, ett slags "Magna Charta", bindande för den fjärran östern således. En traktat mellan de nio makterna om tullväsendet i Kina med bestämmelse om en revision därav, som skall öka Kinas inkomster ungefär $46,170,000 om året. En resolution, som bestämmer upprättandet av en kommission, till vilken alla spörsmål om den öppna dörren och den allmänna kinesiska traktatens järnvägsartiklar skola hänvisas till undersökning. En förklaring, vari Kina lovar någon del av sitt område till någon att ej bortskänka eller bortarrendera makt. Ett tillägg till traktaten mellan Förenta Staterna, Storbritannien, Frankrike och Japan om Stilla Havet, vari tydligt bestämmes, att själva Japan är uteslutet från traktatens skyddsbestämmelser. Bestämmelser av de nio makterna och skydd åt den kinesiska östbanan samt åt de inträssen, som placera pängar i denna bana.

Följande måndag, den 6 feb., samlades ånyo delegaterna till konferensen och undertecknade de traktater, som ingåtts, varefter president Harding höll ett avslutningsanförande. Att referera detta, är onödigt. Det bör endast påpekas, att presidenten på sitt vanliga svulstiga och oklara sätt högligen prisade konferensens arbete och resultat. Hans anförande hade de gamla kännetecknen: svulstiga och stora fraser, små och dunkla tankar och dålig grammatik. Detta har så ofta påpekats i den amerikanska pressen, att man förvånar sig över att mr Harding insisterar på att själv skriva sina anföranden. I hans omgivning borde dock finnas män, som skulle kunna åstadkomma något bättre och därigenom skydda presidenten för chikan. Mr. Harding är i total avsaknad av litterär stil, som expresident Wilson trots allt besatt i högsta grad. Det har sagts, att den nuvarande amerikanska statschefens starka sida är hans goda hjärta, men att det är sämre beställt med hans huvud. Därav får man väl söka förklaringen till, att han i den nu avslutade konferensen kan se en port till det tusenåriga riket.

Med detta möte och med president Hardings anförande, fick Washingtonkonferensen den avslutning, som otvivelaktigt bäst anstod denna tillställning. Några dagar därefter, den 10 februari, framlade presidenten inför senaten de sju traktater, som ingingos på konferensen, och vädjade till senatorerna att antaga dem. Senatens komité för utrikesärenden upptog genast arbetet med att behandla dessa traktater, och början gjordes med fyramaktstraktaten. Dagspressen förtäljer, att motståndet mot denna numer icke är så stort, som då dess text först offentliggjordes. Huru härmed förhåller sig, är emellertid omöjligt att i skrivande stund med säkerhet avgöra. Vi få bida framtiden.

* * *

Mr. E. Strömberg från New Norway, Alta., säger i en insändare i S. C. T. av den 2 febr.: "Jag hoppas mr Brown är med de få, som ha panna nog att fördöma avrustningskonferensen i Washington — åtminstone bland civiliserade svenskar". Till det senare slaget svenskar synes mr Strömberg själv vilja räkna sig — och det är honom väl bekommet. Mr Strömberg bör emellertid tillåta både mig och andra "ociviliserade" svenskar att döma den nämnda konferensen opartiskt efter dess resultat. Vi kunna naturligen icke döma den efter president Hardings feta och dunkla fraser. Vår dom måste falla, sedan vi noga undersökt och på vågskål vägt, vad den i verkligheten uträttat.

I St. Paulskatedralen i London ligger dess arkitekt, Sir Christopher Wren, begraven, och på hans epitafium läsas orden: "Si monumentum requires, circumspice" (om du frågar efter hans minnesvård, se dig omkring). Den berömde arkitekten ville med andra ord icke ha något annat monument än sitt eget verk.

Dessa ord kunna vi tillämpa även på den s. k. avrustningskonferens, som den 6 febr. fick sin officiella avslutning. Om du vill veta dess resultat, se dig omkring! Betrakta i belysningen av framfaren diplomatisk historia de traktater, som ingåtts. Gör detta så kallt och opartiskt som möjligt, och jag tror, att resultatet av en dylig granskning icke skall bli vidare uppmuntrande.

Fördraget mellan Förenta Staterna, Storbritannien, Japan och Frankrike, har det goda med sig, att det i någon mån garanterar mot krig mellan dessa stormakter. Från amerikansk synpunkt sett kan fördraget väl knappast anses tillfredsställande, då dess villkor äro så avfattade, att Förenta Staterna kan bli uppfordrat att ännu en gång sända ut sina män att strida och blöda på främmande jord för en — chimär, i kamp mot en femte makt. Och om så inträffar, skola amerikanska imperialister och kapitalister stå på en långt fastare moralisk grund än förra gången, i det att man nu har ett åtminstone moraliskt bindande fördrag att peka på. Men icke nog härmed. Fyramaktsfördraget är i själva verket inget annat än en garanti mot, att intet av de tjuvgods, som dessa fyra makter tillägnat sig i Stilla havet, går dem ur händerna. Genom fördraget skyddas nämligen Storbritanniens, Frankrikes, Japans och Förenta Staternas "besittningar" och "dominioner" i Stilla havet. Varifrån ha då dessa makter erhållit dessa besittningar? De ha tagit dem med våld, antingen direkt från infödingarna eller tillägnat sig dem med våld från andra, vilka med våld lagt beslag på dem. Hela fördraget blir sålunda till "syvende og sist" ett paktum mellan tjuvar att skydda varandras tjuvgods. Om mr Strömberg eller någon annan vill försvara dylikt såsom höjden av moral, så gärna för mig. Jag kan det emellertid icke.

Så ha vi "avrustningtraktaten". Redan i föregående korrespondens påpekade jag det nära nog löjliga i att tänka sig, att man tagit ett enda fjät mot verklig avrustning genom att nedskrota en del farty, som fackmän redan nu förklarat odugliga i ett kommande krig. En kritiker har framhållit, att vi kanske om ett eller två år få bevittna den ödets ironi, att de olika nationerna bestämma sig för att nedskrota icke blott de farty, som föreskrivas i traktaten, utan utan även alla andra av samma slag, emedan de äro till ingen nytta. Det enda goda med denna traktat är, att det sättes stopp för en del slöseri på militära saker, att det minskar de kontrakterande makternas statsutgifter.

Och den "öppna dörren" i Kina, "skyddet av Kinas inträssen" — där är dock farsen mest ohöljd. Herbert E. Gaston, "Minnesota Daily Stars" redaktör, bedömer konferensens resultat i detta avseende på följande träffande sätt:

"Den öppna dörren är en öppen dörr att plundra; icke en öppen dörr för Kinas framsteg och välmåga. Inkräktandet på Kinas rättigheter har blivit legaliserat och utländskt övervälde stadfäst. Kina har blivit 'återställt till suveränitet' i territorier, som äro helt och hållet dess egna och till vilka ingen utomstående någonsin haft någon rätt, men Japan gives kontroll över en järnväg i hjärtat av Kina, och Kina tillåtes icke att avbetala en skuld och driva ut inkräktaren. Detta är 'skydd' för Kina. Och Japan, som nu håller på att stjäla sibiriskt territorium — därmed sående från till krig lika säkert som någon imperialistiskt makt sätt dem — skall icke störas så mycket som med ett barskt ord".

Man får emellertid icke förundra sig över, att varken mr Hughes eller mr Balfour, till vilka de kinesiska delegaterna och Fjärran östern republikens icke officiella delegater vädjar, vågade sig på "barska ord" mot Japan. Japanerna hade naturligen, om något dylikt inträffat, pekat på Onkel Sams exploatering av negrer och immigranter hemma, på ockupeningen av Haiti och Santo Domingo. Vad England beträffar, hade de endast behöft lägag fingret på så ömma punkter som Indien och Egypten. Kina hade i själva verket ingen vid konferenser, som kunde försvara det mot Japans oerhörda uppträdande. Ty alla de övriga hade sjuka samveten, och de sluga japanerna visste alltför väl, huru de skulle draga nytta av detta faktum.

Detta bör vara nog för att förstå, att en "ociviliserad" svensk icke kan arbeta sig upp till någon översvallande optimism över Washingtonkonferensen. Hela dess procedur och dess resultat ha varit allt för farsartade för att kunna i någon mån uppväga de små, oändligt små och i många fall högst imaginära fördelar, som utvunnits av konferensen. För mig åtminstone synes det stöta på lurendrejeri att, såsom kapitalistpressen och en del av den svensk-amerikanska pressen gjort, inför en publik, som troligen icke närmare satt sig in i förhållandena, icke bry sig om att söka utreda frågan utan blint och ohäjdat lovsjunga denna farsartade tillställning såsom härolden för den eviga fredens era. När dessa tidningar, som tala antingen av okunnighet eller oärlighet — eller bådadera — till på köpet äro oförsynta nog att kasta speglosor mot dem, som, framhållande oomkullrunkeliga fakta, säga sanningen om Washington-konferensen, då går det dock för långt. Intet skall mer bidraga till att utbreda och stärka den know-nothingism, bland "civiliserade" svenskar, som tyvärr icke är främmande för en del svensk-amerikanska tidningar.

Mänsklighetens väg mot befrielsen från krigets förbannelse går icke genom Versailles och icke genom Washington. De kunna icke hjälpa. Befrielsen från detta onda kan icke komma, förrän människorna lärt sig — av erfarenhet och studium — att gå till roten av det onda och borttaga denna. Både Versailles och Washington undveko samvetsgrant att söka borttaga orsakerna till kriget. De rörde endast vid några av krigets symptomer. Därför blev ock resultatet som det blev. Det är först när de stora massorna — proletariatet — insett, att diplomater och imperialister, samlade till konferens, icke kunna avvända krig, och de handlat därefter, d.v.s. förpassat diplomater och imperialister, dit de med rätta höra hemma — först då skall fredens efterlängtade dag randas. Ty först då skall vårt produktions- och distributionssystem så omläggas, att alla orsaker till krig försvinna. Och då skall man med förtröstan kunna upprepa de ovan anförda orden från St. Paulskatedralen:

"Si monumentum, circumspice".

REDOVISNING.

Insamlingen till förmån för Peter Emanuel Olson i Product P. O. distrikt har tills dato inbringat en summa av $49.75, som härmed med tacksamhet erkännes.

Chas Wehlen.

Product, Sask., d. 18 feb. 1922.

P. A. Nyström $1; Jonas Johnson $1; Emil Carlson $2; A. Morrison $1; E. Hagen 50c; Alfr. Hagen 50c; S. B. Gudnason $1; S. Carson $1; N. Jacobson $1; E. Kolstad $1; H. Sather $1; W. J. Morrow $1; G. G. Morrow $1; E. Hornseth $1; N. J. Dyson $1; F. Sadler $1; T. Lauder $1; P. Ferguson $1; A. Krogh $1; Ruben Heglan $1; En Kamrat $2; Wilma Wehlen $1; Martin Wehlen $1; Jabez. Paget $1; Frank Clough $2; T. Shipman 50c; Friend $1; Another Friend 50c; H. W. Gabrielson $1; Erik Erikson $1; Sivert Vensland $1; Mrs Vensland $1; Miss Nettie Vensland $1; Nels W. Nyström $1; E. O. Olson $1; P. Eastman 50c; E. Norlin 50c; Sven Norlin $2; Y. Erikson $1; Hjalmar Olson $3; Johannes Olson $2; Johan Olson $2; Ole Roundahl $2; H. Cambell 75c. — Summa $49.75.

Till eder, som besvarat mitt upprop i Svenska Canada-Tidningen med en summa av $9.00 tills datum, får jag å Peter E. Olsons vägnar hälsa eder

Chas. Wehlen.

Product, Sask., d. 18 feb., 1922.

Mrs. A. Larson, Czar,, Alta., $1; C. J. E. Johanson, Red Deer, Alta., $1; Miss N. C. Johnson, Red Deer, Alta., $1; Bernard Hanson, Ninette Sanatorium, Man., $1; Wm. Wasp, Ninette Sanatorium, Man., $2; Anton Ring, Ninette Sanatorium, Man., $2. — Summa, $8.00.

Till understöd för landets jordbruk i U. S. har The War Finance Corporation hittills utgivit en miljon dollars om dagen. Av de första 145 miljonerna som utlånades rehöllo bomullsodlarna 23, spannmålsodlarna 20, sockerbetsodlarna 8, slaktboskapsindustrien 31, och 56 miljoner utlämnades för jordbruksändamål i allmänhet. Bland staterna, undantagandes bomullsdistriktet, som mottagit understöd, kommer Minnesota först med 18 miljoner, därnäst Iowa med 15 miljoner. Andra stater erhöllo lån till följande summor: Utah 10 miljoner, S. Dakota 7, N. Dakota 6, Oklahoma 6, Missouri, Nebraska, Tennessee och Washington 5 vardera, California och Montana 4 vardera, Arizona, Illinois, Kansas, New Mexico och Wyoming mellan 2 och 3 vardera. Wisconsin har fått 1,800,000, Idaho $721,000, Ohio $345,000, New York $300,000, Indiana och Nevada mindre än $300,000 vardera.

Angripen av reumatism. "För tre år sedan var jag svårt angripen av reumatism", skriver fru Therese Bush i Chicago, Ill. "Jag måtse ligga till sängs i tre månader; mina händer och fötter voro svullna och jag måste matas. Jag började då en grundlig behandling med Dr. Peters Kuriko och höll på därmed i flera månader, tills jag hade återvunnit min hälsa. Jag har med avsikt väntat i tre år med att göra detta meddelande, ty jag ville först se, om verkan av detta läkemedel vore varaktig". Medicinska vetenskapsmän kunna ej enas rörande den verkliga orsaken till reumatiska smärtor, men de äro ense om, att det är nödvändigt att lever, tarmar och njurar måste verka normalt för erhållandet av lindring. Då Dr. Peters Kuriko frambringat sådana verkningar, har den grundlagt det avundsvärda ryktet som ett medel mot reumatiska smärtor. Denna gammaldags örtmedicin kan ej erhållas på apoteken; den tillhandahålles av speciella lokalagenter. För närmare upplysningar tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

ER PLIKT MOT ER SJÄLV ÄR ATT SPARA

Mannen med ett sparbankskonto behöver ej oroas för framtiden.

Sparsamhet förenat med beslutsamhet är en av de mest nyttiga vanor att förvärva.

En sparbanksavdelning vid var bransch av

THE ROYAL BANK OF CANADA

Inbetalt kapital och reservfonder....$40,000,000
Totaltillgångar $483,000,000

Dr. L. E. Lovegren
SKANDINAVISK TAND
Skandinavisk Tandläkare
Kontorstid: 8.30 till 5.30
Telefon A-8323
Main & Market Sts.
Nära City Hall

Dr. J. Boulanger
Eftergraduerad i Paris och New York sjukhus.
SPECIALITETER: Buk-kirurgi, Kvinnosjukdomar, Genito-Urinary laboratorium
X-RAY LABORATORIUM
Kontor och bostad:
1007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta
Telefon: 2009.

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McARTHUR BLDG.,
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4165

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Bostadstelef.: A 7067 — A 7122.

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 897
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

Kontor: 401 Floyd Building; Tel.: A 8521.
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 5164.
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Elektriskt arbete
Elektriska anordningar.
Elektriska tvättmaskiner — Installering — Elektriska spislar — Reparationsarbete utföres
THE ELECTRIC SHOP
C. T. KUMMEN, Sekr.
587 PORTAGE AVE.
Skriv på svenska. Winnipeg.

Kontorstel.: A 4963
Bostadstel.: Sh. 5736
Skandinavisk Advokat
W. J. Lindal, B. A. L. L. B.
Jurist, solicitör etc.
Lärare Manitoba Law School
1207 Union Trust Bldg., Winnipeg.

SKANDINAVISK ADVOKAT
Tel.: Kontor, A 1618.
Residens, B 3712
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
848 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg.

JACKSON BROS.
Juvelerar- och Guldsmedsaffär.
Speciellt uppmärksamnas postorders- JR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

Dr. Martel's Kvinnopiller för Kvinnliga Sjukdomar
25 års standard för uppskjuten och smärtfull menstruation. Förseglat tennpaket, alla apotekare eller direkt per post. Pris, $2.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada.

Presidenten Warren G. Hardings i Förena Staterna månatliga avlöning är $6,250.

Tyskland exporterar nu en symaskin som är tillverkad av endast trettiofem delar, och så liten att man kan hålla den i ena handen. Men likafullt säges den uträtta lättare syning.